

Туган яктан туйган юк, диләр бездә. Чыннан да шулай. Бу хис барыбызга да таныш нәм якын.

Мордовия республикасы Дубенка районынын ямьле бер жирендә туган Ломатым урнашкан. Авылыбызны бер яктан урман яклай, ө жил-давыллардан - таулар саклай. Елдан-ел күбрәк авылыбыз торле матур өзгәрешләр кичерә: сыйфатлы юллар салына, я бүрәнәдән, я кирпечтән зур якты йортлар тозелә. Ломатнын уртасында, тирә-якка нур остәп, мәчетебез балкып тора. Яз башлары килеп житүгә, хуш исләр анкытып чәчәк аткан чия-алмагачлы бакчалар күнелләренә нечкәртә. Туган авылымнын ин зур горурлыгы, хәзинәсе – анын хезмәт союче, тырыш, халык очен янып яшәгән якташларым. Шуларнын берсе турында язасы да язасы килә. Яраткан укытучыларымнын берсе булган Наилә апа Исмаил кызы Хайретдинова турында язмам. 1946нчы елнын 26нчы февралендә хормәтле Исмаил абый белән Алимә апанын оченче балалары булып Наилә апа якты доньяга килә. Кечкенәдән ук ул тормышта өзнен лаеклы урынын табар дип ометләр белдерә; акыллы, тырыш, матур, башлаган эшен жиренә житкереп башкарга ойрәнәп сә. Олы абыйларыннан бик иртә укырга-язарга ойрәнә, белемгә тартыла. Алты яшеннән өзә теләп беренче класска укырга китә. Бу заманы очен сирәк очрак була. Зур теләк белән йоргән Ломат мәктәбендә бик тырышып гел «5» билгеләренә генә укый. Бишенче класста бик тә кызыксынып немец телен ойрәнә. Кирәксенәп укый Наилә апа бу телне. Укытучы булырга хыялланган бала немец теле буенча бирелгән ой эшләрен классташларына шул вакытта ук үтәргә булыша. Хыял ул бер нәрсә, ө тормыш юлы – икәнче. Шулай, 1946нчы елны, мәктәпне тәмамларга жыенганда, Наилә апанын әтисе Исмаил абый, кызганычка каршы, үлөп китә. Сәләтле укучы урта мәктәпне тәмамласа да бу елны максатына ирешә алмый, укырга керергә бармый кала. Ярдәмгә укытучылары килә - мәктәптә укытырга калырга чакыралар. Шулай Наилә Исмаил кызынын туган авылы мәктәбендә педагогик биографиясенен беренче бите ачыла, немец теле буенча белем бирә башлай. Икәнче елны М.Е.Евсевьев исемендәге Мордовия педагогия институтынын чит телләр факультетына укырга керә. Тәртипле нәм тырыш студент 1970нче елны «кызыл диплом» алып туган авылы Ломат мәктәбендә дипломлы педагог буларак хезмәтен дәвам итә. Мәктәптә укучылары, коллегалары, укучыларнын ата-аналары арасында Наилә апа зур хормәт яулай; аны яраталар. «Наилә апа безне бишенче класстан алып укыта башлады, - дип истәлекләрен янарта анын укучысы Муракаев Рафик. Классыбыз зур булганга, немец теленә ике подгруппага

бүленеп бара идек. Анын дәресләре кызыклы иде, үтөп киткәнән сизми дә кала идек, чонки заманча яна технологияләр кулланып дәрес үткәрә булган, моны без үскәч анладык. Дәресләргә проигрыватель китереп немецча жырлар, шигырьләр ойрәтә иде...»

Мәрьям Ибрагим кызы гомере буге клубта директор булып эшләде. Исәнә тошерә ул: «...Наилә килү белән клубта да эшебез алга китте. Без ул вакытта мөдәният учагында пьесалар куя идек. Ул актив катнашучыларнын берсе булды; рольләрне чын артистлар күк башкарды. Концерт программаларын үзе тозде, үзе алып та барды. Концертларны Ломатта гына түгел, күрше авылларга да чыгып күрсәтә идек».

Шәхси тормышы да бик матур башланып китте. Озакламый нечкә билле, кара чөчлө, ямьле кыз авылнын яхшы егетенә – Сайфетдинов Анвәргә кияүгә чыты. Тормыш иптәше белән бергә мәктәптә якташларынын балаларына белем бирделәр, матур йорт та салып олгерделәр. Әмма туган авылында яшәргә, мәктәбендә озак укытырга туры килмәде Наилә апага. 1976нчы елны Нижний Тагил шәһәрәнә туган авылын, яраткан эшен ташлап китәргә мәжбүр булды. Әмма туган Ломатын, халкын беркайчан онытмады, хәбәрләшөп, аралашып, килгөлөп бүген дә тора. Ерак яна жирдә, яна коллективта янадан эш башлап жибәрә ул. Зур шәһәргә килеп житү белән Наилә апа кичкә мәктәпкә эшкә урнаша. Ренат мәктәпкә киткөч, икенчә балалары – Шамиль туа. Бу вакытта тормыш иптәше Анвәр укый да, эшли дә; ана да жинелдән булмый. Ә укуын тәмамлагач, Урал вагоннар заводына цех начальнигы булып эшкә урнаша. Шулай яна жирдә тормышлары матурланып китә. Наилә апа шәһәрнен 39нчы мәктәбенә немец теле укытырга күчә. Яшь укытучынын мәктәп житөкчеләре сәләтен, булдыклылыгын тиз сизөп алалар нәм аны партоешма секретаре булып куялар. Аннары завуч буларак та эшли башлый. Унышлары коннән-кон арта анын, барган юлында тукталып торырга яратмаган Наилә апаны директор вазыйфасын үтәргә кыстыйлар. Ул УрГЭУда укып экономика нәм управление белгечлеген дә алган була инде. Бүген Россиянен 100 ин яхшы мәктәбе арасында Нижний Тагилнын 39 номерлы лицее дә бар. Шул лицейны Наилә апам Исмаил кызы Хайретдинова 20ел буена житөкли, директор вазыйфасын үти. Директор беренчә чиратта зур таләпләрне үзенә куя, аннары коллективына. Тырыш хөзмәтләре очен Наилә апам нәм лицее олы бүлөкләргә, грамоталарга, Грантларга лаек. Президентыбыз В.В.Путин кулыннан да «Ин кыйммәтле» бүлөкне ала. Бүлөкләрәнән кайберләрен әйтөп китим: Отличник народного образования РФ, Почетная грамота Министерства общего и профессионального образования Свердловской области, Почетная грамота Губернатора Свердловской области, Серебряный Знак Законодательного Собрания Свердловской области, Отличный Знак губернатора Свердловской области нәм башкалар.

Агымдагы елнын 26нчы февралендә Наилә Исмаил кызы Хайретдинованын 70-яшьлек Юбилее үттө. Ул бүген дә мәктәп директоры буларак хөзмәтен дөвам итә.

Хөрмәтле Наилә апа!

Сезне олы бәйрәмегез-Юбилеегыз белән котлыйбыз! Тормышыгызда кояшлы матур коннәр күбрәк булсын. Балаларыгыз, якыннарыгыз гел куандырып торсыннар. Сәламәтлек, бәхет, хөзмәтегездә тагы да югары унышларга ирешвегезне, изге ниятләрегез тормышка ашуын телибез. Без сезнен белән горурланабыз. Бу теләкләрне Ломаттагы коллегаларыгыз, дусларыгыз, укучыларыгыз юллыйлар.

Мәзидә Муракаева